

for Generaldirektøren, eventuelt ogsaa for Ministeren. Det er noget, som sfer hver Dag og i meget betydeligt Omfang. Det er ganske vist ogsaa faare hyppigt, at man behyrder baade Minister og Generaldirektør med Spørgsmaal — det kan ogsaa ske, at ærede Rigsdagsmænd ere med dertil — som i Almindelighed burde afgøres ved det tredje Led, nemlig Vinieforvaltningerne. Man er her til Lands meget tilbøjelig til at ville have enhver Ting op til den øverste Spids.

Den ærede Ordfører, eller det ærede Udvalg bør jeg maatte sige, har haft den gode Ide at forlange at se Driftsregnskabet fra Generaldirektøren, det Regnskab, som Generaldirektøren aflægger til Ministeren. Udvalget har faaet det at se, og jeg hører nu, at det ligger fremme i Bureauet. Det glæder mig, at man har forlangt dette Regnskab, thi derved nedslaaes de Udtalelser, der ere komne frem om, at der ikke foreligger nogen virkelig Redegørelse fra Generaldirektøren til Indenrigsministeren. Ganske vist har man i det andet Ting spurgt mig, om jeg har gennemgaaet dette Regnskab med dets Bilag, og var sikker i det, og dertil har jeg selvfølgelig svaret nej, thi hvis jeg foruden at beskæftige mig med denne Opgave i Almindelighed tillige vilde fordybe mig i Detaillerne, vilde jeg komme ind paa en Forretningsgang, som vilde være aldeles uoverskommelig. Det maa jeg overlade til andre, og er der nogen Tvivl hos dem paa noget Punkt, kunne de komme til mig.

Det ærede 5te Medlem for 7de Kres var atter inde paa § 27 og mente, at den indeholdt egentlige Driftsudgifter, og at man i intet andet Land kendte noget lignende. For den sidste Bemærknings Bedkommende har det ærede Medlem Uret, det kender man ogsaa ganske godt andetsteds, og jeg maa gentage en Bemærkning, som jeg oftere har haft Lejlighed til at fremsætte, nemlig, at enten maa man opføre disse Udgifter som Driftsudgifter, og saa vide vi, hvor de skulle staa, eller ogsaa maa man opføre dem som Grundforbedringer, og det er det, man gør, naar man sætter dem paa § 27. Man kalder dem Erhvervelse af Formue — ja Overskriften paa § 27 kender man jo. Men at ville sige, at man baade skal opføre disse Udgifter som aarlig Udgift og som Grundforbedringer og da forrente dem — thi vel at mærke, den Rente, som man forlanger, at Jærubanerne skulle svare, er beregnet i Forhold til Udgifterne paa § 27 — kan man ikke. Skal man forrente dem, kan man ikke tillige forlange dem opførte som aarlig Driftsudgift. Thi at vi baade skulle forrente Kapitalen og tillige

have Udgiften beregnet som aarlig Driftsudgift, kan ikke gaa an. Hvilket Standpunkt man vil vælge, kan være en Smagssag. Jeg har ofte nok klaget over Udgifterne paa § 27 og den Forrentning, man er pligtig til at præstere for disse Udgifter, thi mange af Udgifterne angaa Anskaffelse af Vogne og Lokomotiver og Udbidelse af Stationer, men de sætte paa ingen Maade Statsbanerne i Stand til at indvinde bedre Rente, det er afgjort. Det er nødvendigt at gøre disse Udgifter, man opfører dem som Kapitalforøgelse, deri kan man finde sig, men at fordrø, at de tillige skulle opføres som aarlige Udgifter er urimeligt, og det maa jeg atter protestere imod. — Det ærede Medlem nævnte endvidere, at man har søgt at godtgøre, at Centralforvaltningen her var saa særlig billig. Saaledes har jeg ikke forstaaet det, og jeg vil ikke have det opfattet saaledes. Jeg har kun villet være med til at sige, og jeg tror ogsaa, at den ærede Ordfører kun har villet godtgøre, at Forholdet her er nogenlunde forsvaret. Man har haft den Opgave at søge at fremstille dette over for, hvad der andetsteds ofte er fremkommet, baade i Rigsdagen og uden for Rigsdagen, nemlig at denne Ordning var saa urimelig dyr og dyrere end andetsteds, og over for dette er der megen Rimelighed i, at man søger at oplyse, at det ikke paa nogen Maade kan siges at være Tilfældet. For øvrigt er dette et af de Punkter, man skal søge at enes om. Vi skulle se at blive enige om Centralbestyrelsens Indretning. De øvrige Dele af Lovforlaget antager jeg ikke, at det vilde være vanskeligt at enes om.

Jeg skal nu tillade mig at omtale nogle af de stillede Ændringsforslag. Det første store Ændringsforslag mener jeg i det hele at kunne forbigaa, da jeg allerede har udtalt mig om det og selvfølgelig kan anbefale det til Bedtagelse, jeg har altsaa ikke noget at erindre ved det. Jeg skal saa kun omtale de Ændringsforslag, der for mig er særlig Grund til at dvæle ved, idet jeg mener, at den ærede Ordfører har saa udsørligt gennemgaaet Forslagene, at der, hvor jeg ikke har noget at tilføje, vil jeg anse det for ufornuddent at gøre nogen Bemærkning. — Det første, jeg skal sige et Par Ord om, er Ændringsforlaget under Nr. 11, ikke fordi jeg har noget som helst derimod at erindre, tværtimod, jeg tror, det er et korrekt Forslag, idet der derved tilføjes en ny speciel Lønningsklasse for Stationsbudene, da det ønskes at indføre ensartede Forhold for dem. Det kunde synes besynderligt, at et saadant Forhold ikke allerede er tilvejebragt, men